След тебе злото диша като хрътка.
(Доброто е обществено понятие.)
Разтвориш ли ръцете за прегръдка,
ти вече си удобен за разпятие.
--- Добромир Тонев
***
Добрите хора лесно се обичат.
Магията е да обичаш лошите.
С един от тях — най-лошият от всички,
да споделиш пробитите си грошове.

Да ти почерни погледа и празника.
Да ти преседнат глътката и залъкът.
А в нощите, в които му е празно,
да те вини, че си му дала ябълка.
---Камелия Кондова
***
Щастливият приятели не ще,
но ни за миг не ще му липсват те;
нещастният ги дири тук и там,
но колкото по дири, по е сам… --Шекспир
***
И месецът, като крило на птица,
небето, звездното, гребе нататък
и всяка от звездите е зеница,
в морето скрила своя отпечатък.
***
Зимна ваканция
Тя се стопи като сняг във косите ми,
като отрязана плитка умря.
Как да я върна? Задъхват се дните ми,
търсят я, гонят я мойте утра.

Мила ваканция, пазя те, имам те
в спомени, бухнали като лоза.
Пазя те в своя хербарий на зимата
като замръзнала малка сълза!
***
Понякога съм толкова добра,
че цялата изтръпвам и боли ме.
И вените ми, сплетени в гора,
ми търсят ново, благородно име.

Понякога съм бяла и добра.
Как рядко ми се случва да съм бяла!
Тогава искам сън да подаря
на всекиго. И свойта обич цяла

да счупя на парченца от стъкло,
да пръсна и добри ръце да сгрея.
И дала сок на нечие стъбло,
да пазя свойта тайна, че живея!
***
Улицата бяла, като котешка опашка
искам да подръпна за измръзналия край.
Вятърът разтегнал е момчешката си прашка,
с топки сняг захвърля ме, щастлив като през май. ***---Петя Дубарова***
***
Зелени ябълки нахапани,
бои върху яйце зацапани,
монологични недоразбирателства
са опитите за приятелства. --- А.
***
Прелитащи над хиляди усмивки,
запалват огън в хиляди сърца,
злочести и добри като артисти –
това са те – най-простите неща.

Застреляна капачка на стрелбище
и птица, полетяла над града,
хартийка "златна", скътана на скришно –
това са те – най-простите неща.

И някога във сиво-бяла зима,
когато властва в твоя дом студа,
превърнали се в чудо, те заливат
дома ти с нежна, синя топлина.

Да, често става тъй, че във живота
нещата прости в свойта простота
поглъщат всяка скръб и всяка болка
и правят сякаш по-красив света.
***
Когато заболи от самота
и от мълчане устните пресъхват,
когато неотворена врата
очаква нечии далечни стъпки

и само вятър, търсещ своя дом
внезапно през прозореца нахлува.
Целува те и някак крадешком
изчезва без да се сбогува.

И всичко се повтаря пак и пак
часовникът отдавна е издъхнал.
Трева изниква върху твоя праг
дори тревата няма кой да стъпче.
***
От кладенче малко – козе копито –
отпих аз вода омагьосана,
намерих пътека от погледи скрита
и тръгнах по шумата боса.
***
Сълзата е като горена захар
нагарча, но без нея по-горчи.
Дали изобщо някога си плакал?
Не казвай, че не си. --- Христина